

OPINIONS

Nº 135 - any 2021

...Que toda la vida es sueño...

¿Qué es la vida? un frenesí. ¿Qué es la vida? una ilusión.
Una sombra, una ficción y el mayor bien es pequeño.
Que toda la vida es sueño y los sueños, sueños son.

Començo aquest escrit amb uns versicles de l'obra de teatre del gran poeta i dramaturg castellà Pedro Calderón de la Barca titulada "La vida es sueño", estrenada el 1635.

Un drama que gira entorn l'empresonament de Segismundo per part del seu pare, el rei Basili de Polònia, qui, des del moment de néixer, el tanca en una masmorra per por que s'acomplissin les prediccions del seu astròleg, el qual havia vaticinat que el seu fill el venceria en un combat i el destronaria.

El rei, després de molts anys de tenir confinat al seu fill, fa saber al seu poble l'existència d'aquest fill i, com un acte benvolent, decideix posar-lo en llibertat durant un dia per a veure quina fóra la seva manera d'actuar. Però, Segismundo, en sentir-se lliure, reacciona maltractant, ferint i matant a tothom qui el contradia. Un comportament pel qual Basili, decideixi tornar-lo a empresonar.

Els súbdits en saber que hi havia un hereu, deixen en llibertat Segismundo i inicien un combat contra els partidaris que volien que Basili continués com a rei. La lluita acaba amb el triomf de Segismundo i el destronament del seu pare, complint-se així les prediccions de l'astròleg.

Un cop proclamat rei, Segismundo perdona el seu pare, es casa, té fills, i, plegats, acaben vivint contents i feliços.

L'obra conté reflexions sobre el lliure albir i la predestinació, la realitat i els somnis, afirmant-se en el concepte que, els somnis i les fantasies, ajuden a no sucumbir davant les realitats de la vida.

Deixant de banda l'obra de Calderón de la Barca; diuen els que es dediquen a esbrinar que passa pel nostre cervell, que en condicions normals i a qualsevol edat, tothom somia entre quatre i set vegades cada nit, encara que, en despertar-nos, no recordem res o només petits fragments. També diuen que somiar és imprescindible per a la nostra salut mental i que ho fem de dues maneres: dormint i estant desperts.

Quan dormim, s'activa el sistema cardiorespiratori i augmenta el flux sanguini al cervell produint descàrregues que tant el cos com la ment necessiten per a assimilar o expulsar emocions produïdes per: pors, insatisfaccions, desencisos, privacions, desitjos i altres... Somnis que acostumen a ser conseqüència del que hi ha en el nostre interior i que poden ser angoixants, plaents o sense gens d'interès.

Quantes vegades a causa d'un malson ens despertem de cop, trasbalsats, plorant, amb una opressió al pit que dificulta respirar. O quantes vegades somiem coses agradables que ens proporcionen plaer i benestar, i, mentre duren, les gaudim com si fossin reals, ocasionant-nos un relaxament de cos i ment, tan satisfactori, que quan despertem, ens sap greu no hagi estat realitat.

L'altra manera, que segons els professionals és molt saludable somiar és, fer-ho desperts.

¿Qui no ha somiat de petit ser un heroi disposat a vèncer-ho tot, o una princeseta que es casava amb el seu príncep blau?

¿Qui amb el pas del temps no ha somiat, en algun moment, poder dur a terme un canvi significatiu en la seva vida? ¿Qui no ha somiat tenir un lloc on poder aïllar-se, en silenci, del brogit de tot plegat? ¿Qui no ha somiat poder tornar al passat per a esmenar errors comesos, per excés o per defecte? ¿Qui no ha somiat amb algú, que creia complia tots els requisits materials, intel·lectuals, emocionals i sexuals imprescindibles per a viure feliç al seu costat? ¿Qui no ha somiat...?

Per a sobreviure, com en Segismundo de l'obra, cal somiar desperts amb una il·lusió o amb algun desig pensant que "potser algun dia s'arribaran a complir" (malgrat que, en algun cas, pot haver estat una sort que no hagi estat així).

Somiar desperts, es tingui l'edat que es tingui, és situar-nos dins un món on tot és possible. Per tant, no hauríem de deixar de fer-ho ja sigui tancant els ulls en silenci, escoltant música, la lletra d'una cançó que ens fa reviure moments inesborrables, o en la quietud d'un lloc que proporciona serenor al nostre esperit i ajuda a deixar de banda, injustícies, desagraïments i altres realitats.

En definitiva, pot ser molt bo submergir-se en el món dels somnis, sempre que, no es converteixin en una obsessió i acabi sent una patologia que pot afectar la ment, la salut i, de retruc, el comportament de qui descobreix que els seus somnis no poden realitzar-se.

Personalitzant

Com sempre quan s'acosten aquestes festes sorgeixen en mi sentiments ben contradictoris. D'una banda, moments que omplen el meu esperit de joia en veure la il·lusió dels més menuts, els llums i guarniments de carrers i places, el so de les nades que se senten en passar per davant de botigues i magatzems invitant a comprar algun regal personal o per algú benvolgut, i, d'altra banda, sento tristesa pensant amb persones estimades que han deixat aquest món i, altres, a les que no puc abraçar perquè ens separa una gran distància.

Felicitació per a tots els qui em llegiu

Desitjo que aquestes festes i sempre, soterreu el que us és danyós pensar-hi, i, al mateix temps, us desitjo, que el nou any, sigui portador d'il·lusions, d'esperança, de salut, diners i que pugueu expressar i rebre amor a dojo. Però, per damunt de tot desitjo... que s'acompleixin tots els vostres somnis.

¡¡Bones festes!!

Maria Mercè Usón